

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **C. D.**
státní příslušnost Moldavská republika
toho času Pobytové středisko Havířov
sídlem Na Kopci 269, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2025, č. j. OAM-364/BA-BA01-ZA03-2025, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

1. Žalobce se domáhal žalobou doručitou soudu dne 21. 5. 2025 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva a žalovaný nedostatečným způsobem posoudil důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobcem. Žalobce je přesvědčen o relevantních důvodech pro udělení mezinárodní ochrany spočívající v tom, že by mu v případě návratu do země původu hrozilo nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Žalobce připomněl, že důvodem pro podání žádosti o mezinárodní ochranu je nemožnost vrátit se do Moldavska, kde mu jeho synovec vyhrožuje násilím, přičemž rodinné spory se týkají i nedořešeného pozůstalostního řízení po matce žalobce. Žalobce má za to, že v případě návratu do Moldavska mu hrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu čl. 15 kvalifikační směrnice, tedy vážná újma spočívající v hrozbě trestu smrti nebo mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu v zemi původu. Pokud se týče možnosti obrátit se v zemi původu na policii, ta lidem v takových případech nepomáhá, je známá svou brutalitou a svévolným a nezákonným jednáním. Žalobce čelil špatnému zacházení ve smyslu čl. 15 písm. b) kvalifikační směrnice.
3. U žalobce je podle jeho názoru také třeba pracovat s délkou jeho pobytu v ČR, kdy zde žije již pátým rokem, ihned po příjezdu si našel práci. Nucený návrat představuje zásah do práva na soukromý život. Žalobce je dále přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že obavy prezentované žalobcem nelze považovat za azylově relevantní. Mezinárodní ochrana ani doplňková ochrana nebyla žalobci udělena, neboť na základě individuálního posouzení případu žalovaný neshledal přítomnost opodstatněných obav žalobce ze skutečného nebezpečí vážné újmy. Situace v Moldavsku nezakládá důvod k udělení azylu. Žalobce nadto se neobrátil na policii se svými problémy, ani nevyhledal jinou pomoc.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 20. 3. 2025 kontrolován policií, přičemž nedisponoval žádným oprávněním k pobytu na území ČR. Bylo zjištěno, že žalobci bylo dne 2. 5. 2024 uloženo správní vyhoštění na 12 měsíců, které žalobce nerespektoval. Byl proto rozhodnutím ze dne 20. 3. 2025 zajištěn za účelem správního vyhoštění. Dne 26. 3. 2025 požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
6. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 1. 4. 2025 žalobce uvedl, že důvodem žádosti je, že po smrti rodičů mu byl spolu se sestrou odkázán byt, ve kterém bydlela jeho sestra se synovcem a manželkou. Po rozvodu s manželkou chtěl po něm synovec, aby se vzdal dědictví (půlky bytu), což odmítl a byl synovcem napaden spolu s jeho kamarádem. Kamarád byl asi nějaký mafián. Po smrti sestry v roce 2024 se znovu ozval synovec, že pokud se objeví v Moldavsku, že mu zláme nohy.
7. V pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu dne 9. 4. 2025 žalobce dále uvedl, že z Moldavska odjel někdy v květnu 2020, neměl kde bydlet, ačkoli byl vlastníkem části bytu,

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

ve kterém bydlel jeho synovec. Nemohl si najít práci, nebo byla práce špatně ohodnocena. Synovec mu vyhrožuje, že mu ublíží na zdraví. Naposledy mu vyhrožoval, kdy mu oznamoval smrt sestry. Napadení synovcem nikam nehlásil, je mu nepříjemné podávat oznámení na blízkého příbuzného. Zároveň má za to, že by se s tím nic nedělalo a mohlo by se to obrátit proti němu.

8. Žalovaný v průběhu správního řízení shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci v Moldavsku, a to: OAMP – Základní přehled o zemi ze dne 18. 11. 2024 a OAMP – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhém pobytu v zahraničí.
9. Dne 29. 4. 2025 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
10. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce byly jednak potíže s vlastnictvím domu a jednak výhrůžky ze strany synovce. Výpověď žalobce žalovaný vyhodnotil celkově jako věrohodnou. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné konkrétní relevantní informace mimo svého tvrzeného důvodu k opuštění vlasti. Tvrzené obavy žalobce nelze vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak nelze vyhodnotit jako pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Pokud se týče možnosti udělení doplňkové ochrany, dospěl žalovaný k tomu, že žalobci nehrozí v zemi původu trest smrti nebo poprava. Pokud se týče mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, dospěl žalovaný k závěru, že incident se synovcem žalobce se odehrál již v roce 2019. Žalobce se neobrátil na policii ani nevyhledal jinou pomoc, neboť mu bylo nepříjemné podávat trestní oznámení na příbuzného. S bezpečnostními složkami ani státními orgány neměl nikdy potíže. Zároveň žalovaný uzavřel, že v zemi původu nedochází k situaci svévolného násilí v rámci ozbrojeného konfliktu. Žalovaný tak neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany, ani pro udělení azylu z humanitárních důvodů.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 3. 11. 2025, ke kterému se žalobce nedostavil a svou neúčast nikterak neomluvil. Soud tak jednal v jeho nepřítomnosti.
12. Věc soud posoudil optikou žalobních námitek a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
13. Krajský soud předně uvádí, že nemá za důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Na rozdíl od žalobce má soud za to, že z napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé a srozumitelné, jakými úvahami se žalovaný při svém rozhodování řídil. Námitky žalobce stran aplikace čl. 15 kvalifikační směrnice považuje krajský soud za námitky obecného charakteru, nepodpořené žádnými konkrétními argumenty vyplývajícími z žalobcova azylového příběhu. Pokud žalobce uváděl, že situace v Moldavsku je nestabilní, pak toto tvrzení nemá oporu v podkladech rozhodnutí, z nichž žalovaný vycházel.
14. Za zcela nedůvodné považuje krajský soud námitky, že žalovaný měl u žalobce pracovat s délkou jeho pobytu v ČR, když zde již žije pátým rokem. Z obsahu správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

především vyplývá, že žalobce pobýval před podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území ČR bez platného oprávnění k pobytu. Takový pobyt rozhodně nelze kvalifikovat ve prospěch žalobce a už vůbec ne ve prospěch jakéhokoli z důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoli formě. Nebyl dán důvod se blíže zabývat žalobcem tvrzeným zásahem do soukromého života.

15. Z podkladů rozhodnutí vyplývá, že moldavští občané mohou využít legální prostředky na ochranu svých práv, dále že Moldavsko po posledních prezidentských volbách spolu s aktivitami spojenými s žádostí země o vstup do EU posílilo právní stát, včetně reformy policie a reformy soudnictví. Moldavsko dále přijalo komplexní strategii pro zajištění nezávislosti a integrity justičního sektoru a odpovídající akční plán. Funkční je také veřejný ochránce práv.
16. S přihlédnutím k uvedenému má krajský soud ve shodě s žalovaným za podstatné, že žalobce se ani nepokusil hledat ochranu u státních orgánů země původu, a to s ohledem na to, že podání trestního oznámení na příbuzného mu bylo nepříjemné. V té souvislosti lze mít pochyby o intenzitě obav žalobce ohledně napadení ze strany jeho synovce, ke kterému mělo dojít již 2019 a žalobce se nijak nepokusil svou situaci řešit. Touto optikou se žádost žalobce jeví s ohledem na časový odstup jako spíše účelová v návaznosti na zajištění žalobce a hrozící vyhoštění.
17. Krajský soud dospěl při posuzování dané věci k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá zcela jednoznačně, že žalobce se nikdy na státní orgány v Moldavsku neobrátil, ačkoli nevystaly žádné okolnosti, z nichž by bylo možné *reálně* dovodit že by mu v tomto cokoli bránilo. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci v Moldavsku považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
18. Krajský soud si v této souvislosti dovoluje připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu v otázce pronásledování soukromými osobami. Například v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, který formuloval v právní větě, že *„Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“* V rozsudku ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 – 54, pak Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu. Nebyla-li žádost o azyl podána bezprostředně po příjezdu na území České republiky, ale až poté, co stěžovateli nebyl pro pozdní podání žádosti prodloužen pobyt, na území České republiky pobýval nelegálně a hrozilo mu správní vyhoštění, svědčí to o její účelovosti.“* V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2015, č. j. 4 Azs 63/2005-55 tento uzavřel, že *„Důvodem pro udělení mezinárodní*

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

ochrany formou azylu (§ 12 zákona č. 325/1999, o azylu) není, odešel-li žadatel ze země původu pro obavy ze msty soukromé osoby (věřitele, jemuž nesplatil dluh), nadto za situace, kdy vyhrožování ani neoznámil policii a o azyl požádal v České republice teprve poté, kdy mu zde bylo uděleno správní vyhoštění.“

19. Optikou uvedené judikatury lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Jak již soud uvedl výše, v neprospěch žalobce lze přitom vyhodnotit okolnost, že o mezinárodní ochranu požádal až v návaznosti na zajištění žalobce poté, co bylo zjištěno, že je v ČR nelegálně. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Podle krajského soudu se žalovaný v dostatečné míře zabýval také podmínkami pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, přičemž správně uzavřel, že pro udělení těchto druhů ochrany podmínky u žalobce splněny nejsou.
20. Krajský soud tedy uzavírá, že neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou.

Závěr a náklady řízení

21. Jelikož soud žalobní námitky důvodnými neshledal, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 3. listopadu 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce